

Skatteministeriet

5. september 2014
J.nr. 13-0250471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 200 - Forslag til Lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 35 af 3. september 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Benny Engelbrecht

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Indskudskontoen er udtryk for historiske værdier i virksomhedsordningen, da indskudskontoen ikke løbende justeres med tilkøbte aktiver, værdistigninger og kursreguleringer, som det er tilfældet med kapitalafkastgrundlaget. Dermed lovgives der reelt med tilbagevirkende kraft, når det er en negativ indskudskonto, der skal være retningsgivende for, om der kan ske opsparing i virksomhedsordningen fremfor kapitalafkastgrundlaget. Forhøjelse af bagatelgrænsen til 500.000 kr. afhjælper kun i begrænset omfang på dette. Vil ministeren begrunde nærmere, hvorfor der skal ske lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvor også erhvervsdrivende, der ikke har benyttet virksomhedsordningen i strid med dens oprindelige formål, rammes?

Svar

Det skal indledningsvist bemærkes, at lovforslaget alene indebærer, at virksomhedens fremtidige overskud ikke kan spares op til den lave virksomhedsskat, hvis indskudskontoen er negativ. Der er således ikke tale om, at tidligere års indkomst berøres af lovforslaget.

Indskudskontoen kan blive negativ i forbindelse med indskud af privat gæld i det år, hvor virksomhedsordningen tilvælges første gang. Den selvstændige har mulighed for nulstilling af indskudskontoen, hvis det kan sandsynliggøres, at den negative indskudskonto kun skyldes indskud af erhvervmæssig gæld. Hvis indskudskontoen bliver negativ efterfølgende, vil det typisk være udtryk for, at den selvstændige forlods har hævet virksomhedens (fremtidige) overskud.

Hvis det ikke kunne dokumenteres, at gælden var erhvervmæssig, eller er indskudskontoen efterfølgende blevet negativ, er den negative indskudskonto således udtryk for direkte eller indirekte hævning af virksomhedens midler til privat forbrug, uden at midlerne er blevet beskattet som personlig indkomst. Dette har aldrig været hensigten med virksomhedsordningen.

Hvis kapitalafkastgrundlaget skulle være afgørende for, om der kan ske opsparing i virksomhedsordningen, ville det medføre, at selvstændige - som har haft negativ indskudskonto som følge af indskud af privat gæld, og som har anvendt virksomhedens lavt beskattede overskud til at afdrage på denne gæld og dermed opnået et positivt kapitalafkastgrundlag - kunne fortsætte med at spare virksomhedens overskud op til lav beskatning.